

ת"פ 31943/09/17 - מדינת ישראל נגד רונית עמר

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 31943-09-17 מדינת ישראל נ' עמר

ת"פ 68414-01-18 מדינת ישראל נ' עמר

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן
	נגד
	רונית עמר
	ע"י ב"כ עו"ד שני פרג'ון
המאשימה	
הנאשמת	

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הודתה והורשעה בביצוע עבירות התפרצות לבית מגורים, **עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק")**, ועבירת גניבה, **עבירה לפי סעיף 384 לחוק**.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 10/01/17, עובר לשעה 16:00, התפרצה הנאשמת לבית ברחוב משעול האתרונג 4 בשדרות, בו עבדה כמנקה, בכך שפתחה את הדלת באמצעות מפתח מותאם ששכפלה על מנת לבצע גניבה.

מיד ובסמוך, גנבה הנאשמת מהבית 5,400 ₪.

2. הנאשמת צירפה תיק נוסף -

ת"פ 68414-01-18 בו הודתה והורשעה בביצוע עבירת גניבה בידי עובד ממעביד, **עבירה לפי סעיף 391 לחוק**.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במהלך החודשים פברואר - מרץ 2017, בו הועסקה הנאשמת אצל המתלוננת כעובדת ניקיון, גנבה הנאשמת מהמתלוננת שרשראות זהב בשווי של כ- 7,800 ₪.

הסדר הטיעון

3. במסגרת הסדר הטיעון הנאשמת הופנתה לקבלת תסקיר אולם המאשימה הבהירה כי עמדתה למאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר האב מיום 24/06/18 עולה כי הנאשמת כבת 45, נשואה ולה 6 ילדים. הנאשמת חוותה בחייה מצוקות, הן במהלך ילדותה והן במהלך חייה הבוגרים. סיימה 12 שנות, לאחריה התגייסה לצבא אולם שוחררה לאחר תקופה קצרה בגין אי התאמה. מאז, לא השתלבה באופן מסודר במעגל התעסוקה.

שירות המבחן התרשם כי על אף שהנאשמת הודתה בביצוע העבירה בת"פ 31943-09-17, היא מסרה מידע מגמתי ומטשטש באשר לאורחות חייה ומאפייניה.

בעבר הורשעה הנאשמת בביצוע עבירות רכוש ומרמה ואף הוטל עליה צו מבחן. בנוסף, מזה כשנתיים הנאשמת משתפת פעולה עם הליכים טיפוליים במסגרת מחלקת הרווחה בעיר. אף על פי כן, המשיכה הנאשמת להיות מעורבות בביצוע עבירות.

משכך, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, אך לאור מוטיבציה שהביעה הנאשמת, הומלץ לדחות הדיון על מנת לשלב הנאשמת בטיפול ממוקד.

5. תסקיר מיום 16/09/18 מעלה כי לאחר צירוף ת"פ 68414-01-18 התקיימה שיחה נוספת ממנה עלה כי הנאשמת מתקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירה, ומתקשה לראות את הפגיעה באחר.

לצד זה עלה כי הנאשמת משתפת פעולה באופן מלא הן בטיפול פרטני והן בטיפול זוגי.

שירות המבחן התרשם כי לצד עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק, הנאשמת עושה מאמצים רבים לשפר התנהלותה והיא פועלת ליצור שינוי משמעותי בחייה ובחיי ילדיה ועל כן הומלץ לדחות פעם נוספת את הדיון לצורך בחינת מידת שיתוף הפעולה של הנאשמת בטיפול קבוצתי אליה הופנתה.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 17/01/19 עלה כי במהלך תקופת הדחייה הנאשמת שולבה בטיפול קבוצתי, אליו הגיעה בזמן ושיתפה פעולה. זאת לצד המשך שיתוף פעולה בטיפול פרטני.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת החלה בהליך התבוננות על מאפייניה, אשר עומדים בבסיס התנהגותה עוברת החוק.

במצב דברים זה, לאור ההתרשמות כי הנאשמת עורכת מאמצים לשקם חייה ומשתפת פעולה בתוכניות הטיפול השונות, הומלץ לנקוט באפיק שיקומי ולהטיל על הנאשמת צו מבחן לצד צו של"צ, וכן להאריך את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדה.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה עתרה להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים לצד הפעלת המאסרים המותנים במצטבר לצד ענישה נלווית.

בטיעוניה הפנתה לעברה הפלילי של הנאשמת, למאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים כנגדה, לחומרת המעשים ולפגיעה הקשה בערכים המוגנים.

8. ב"כ הנאשמת עתרה להסתפק בהפעלת המאסרים המותנים בחופף ובדרך של עבודות שירות. בטיעוניה הפנתה לתסקירי שירות המבחן מהם עולה כי הנאשמת עברה כברת דרך טיפולית משמעותית, וכן הפנתה לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת ולהיותה אם ל-6 ילדים.

באשר לרכיב הכלכלי בענישה הפנתה ב"כ המאשימה למצבה הכלכלי המורכב של הנאשמת.

הנאשמת ביקשה להבהיר בטיעוניה עד כמה הליך הטיפול חשוב לה ומצליח לשנות את דרכי התנהלותה.

דין והכרעה

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, לאור מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29/10/14) ובע"פ 2375/15 מדינת ישראל נגד נס (22/02/18), בשים לב להפרש הזמנים בין האירועים, ריבוי קורבנות העבירה והעובדה כי בגין כל אירוע נדרשה מחשבה פלילית נפרדת, אני קובעת כי יש לקבוע מתחם שונה בגין כל אירוע עליו נותנת הנאשמת את הדין.

11. **הערכים החברתיים אשר נפגעו** בגין כל אירוע אשר ביצעה הנאשמת, הם ההגנה על קניינו של האדם, והפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור.

12. **בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה בכל אחד מהאירועים נמצאת ברף הבינוני של המתחם, וזאת לאור ניצול האמון שניתן לנאשמת על ידי המעסיקים, ערך הרכוש שנגנב, והיות הנאשמת מבצעת עיקרית ויחידה של העבירות.

13. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת בגין עבירת ההתפרצות לבית מגורים וגניבה מעלה כי בתי המשפט מטילים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

• **ברע"פ 7329/14 אדלר נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.11.14)** אישרבית המשפט העליון עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים והפעלת מאסר מותנה, חלקו במצטבר, בגין אירוע של כניסה לבית מגורים וגניבת ארנק.

• **ברע"פ 3250/16 שימחייאב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.4.16)**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבית מגורים וגנב רכוש יקר ערך הכולל מחשבים נישאים ותכשיטים. בית המשפט קמא קבע מתחם הנע בין 4-12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

• **ברע"פ 8637/14 עבאסי נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.01.15)**, המבקש הורשע ב-2 עבירות התפרצות. המבקש פרץ פעמיים לאותה דירה בהפרש של כשבוע ימים, וגנב רכוש. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות יחידה, וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בגין 2 ההתפרצויות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

• **בעפ"ג (חיפה) 46113-06-13 אגרונוב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.13)**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. בית המשפט קמא קבע מתחם שנע בין 10-30 חודשי מאסר בהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ומדיניות הענישה, וגזר על הנאשם 27 חודשי מאסר ומאסר מותנה. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה ובית המשפט המחוזי קיבל את מתחם הענישה.

• **בע"פ (חיפה) 42160-10-12 מדינת ישראל נגד רשואן (פורסם בנבו, 29.11.12)**, הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לדירת מגורים. הנאשם נכנס לבית שדלתו הייתה סגורה אך לא נעולה. לנאשם עבר פלילי מכביד. נגזרו על הנאשם 4 חודשימאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשי במצטבר כך שירצה סה"כ 12 חודשי מאסר. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי החמיר עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר המותנה במצטבר, כך שירצה סה"כ 20 חודשי מאסר.

14. על חומרת עבירת הגניבה ממעביד נכתב רבות ובע"פ (ת"א) 72220/04 מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי נקבע כי: **"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שניקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכוש, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה"**.

15. בחינת **מדיניות הענישה** בגין עבירת הגניבה ממעביד מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

• **בעפ"ג (מרכז) 3452-04-15 טמירוב נגד מדינת ישראל (14.6.15)** בית המשפט דחה ערעור על עונש של חודש וחצי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות שהוטל על עובדת משק בית שגנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪, וכן בגין תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה.

· **בת"פ (כ"ס) 33600-01-17 מדינת ישראל נגד מסארווה (29.11.17)** הנאשמת גנבה מביתה של המתלוננת, אצלה הועסקה במשק בית, תכשיטים בשווי של כ- 2400 ₪. הרכוש הגנוב הוחזר. הנאשמת נדונה למאסר מותנה, של"צ, קנס ופיצוי בסך 500 ₪.

· **בת"פ (ב"ש) 40903-07-14 מדינת ישראל נגד בוטראשווילי (9.4.17)** הנאשמת עבדה כמנקה בביתה של המתלוננת וגנבה ממנה תכשיטים יקרי ערך. הנאשמת נדונה במסגרת הסדר לקנס בסך 200 ₪ ופיצוי בסך 3000 ₪.

16. במסגרת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירות (**סעיף 40ט לחוק**) יש לתת את הדעת לניצול האמון שניתן בנאשמת במסגרת עבודתה, לביצוע העבירות על פני פרק זמן ממושך, לצד הרכוש הרב שנגנב והרקע לביצוע העבירות כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין עבירת ההתפרצות והגניבה עליה נותנת הנאשמת את הדין נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין עבירת הגניבה ממעביד עליה נותנת הנאשמת את הדין נע ממאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשמת:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40יא**). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

הנאשמת כבת 45, אם ל-6 ילדים המתמודדת עם מורכבות משפחתית ואישית.

לנאשמת עבר פלילי מכביד, לחובתה 7 הרשעות קודמות, רובן ככולן בעבירות רכוש ומרמה.

2 מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים כנגדה לא הרתיעו אותה מלשוב ולבצע, במספר הזדמנויות, עבירות דומות.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירות ולקחה עליהן אחריות, אם כי אחריות חלקית.

הנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא ולאורך זמן בהליכי הטיפול השונים ושירות המבחן התרשם כי הנאשמת עוברת תהליך התבוננות מעמיק על מצבה.

21. כשאלה פני הדברים, אני סבורה כי יש להטיל ענישה ברף הבינוני של המתחם.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 06/05/19 בשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן, יכול ותרצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. מפעילה מאסר מותנה בן 3 חודשים אשר הוטל על הנאשמת במסגרת ת"פ **13843-04-13**, ואת המאסר המותנה בן 6 חודשים אשר הוטל עליה במסגרת ת"פ **32360-11-15**.

המאסרים המותנים יופעלו בחופף בינם לבין עצמם ובחלקן במצטבר לעונש המאסר שהוטל כך שהנאשמת תרצה בסך הכל **9 חודשי מאסר שירות בדרך של עבודות שירות**.

3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור שוב עבירה לפי **סימן ד' לפרק י"א לחוק העונשין** ו/או עבירה לפי **סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין**.

4. הנאשמת תשלם פיצוי למתלונן (ע"ת 2) בת"פ **31943-09-17** על סך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1/8/19 והמזכירות תעבירו למתלונן.
ב"כ המאשימה מוסרת טופס פרטי ניזוק.

5. הנאשמת תשלם פיצוי למתלוננת (ע"ת 1) בת"פ **68414-01-18** על סך 6,000 ₪.

הפיצויים יופקד עד יום 1/1/20 בקופת בית המשפט והמזכירות תעבירו למתלוננת.

ב"כ המאשימה מוסרת טופס פרטי ניזוק.

6. הנאשמת תחתום על התחייבות על סך 1500 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה לפי **סימן ד' לפרק י"א לחוק העונשין** ו/או עבירה לפי **סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין**.

ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיחתם, תיאסר הנאשמת ל- 7 ימים.

7. מפעילה התחייבות בסך 1,500 ₪ עליה חתמה הנאשמת ביום 02/11/15 במסגרת ת"פ **13843-04-13**.

ההתחייבות תשולם עד ליום 01/02/20. לא תשולם, תיאסר הנאשמת ל- 30 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ט, 10.04.19